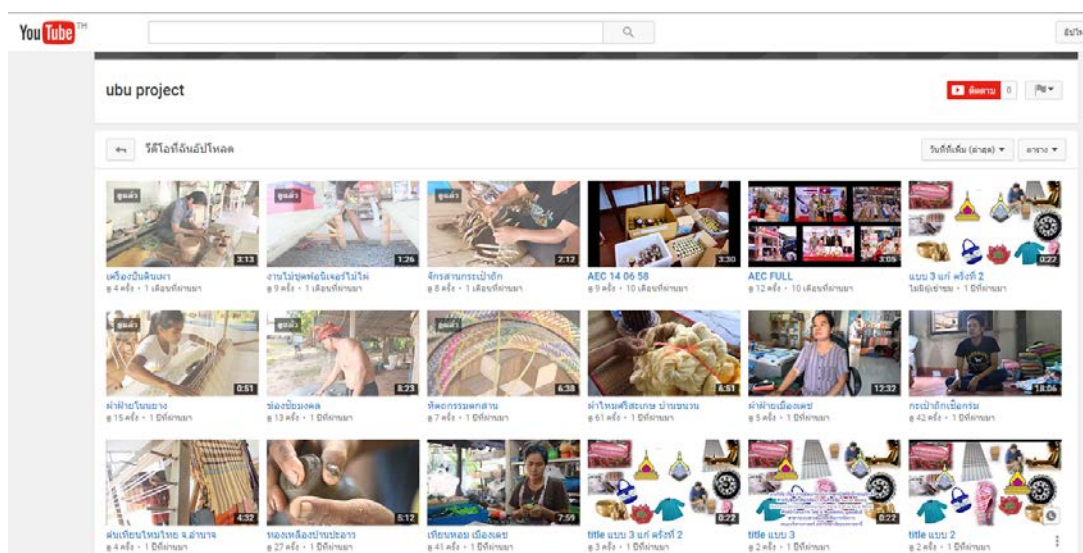

4.3 ผลการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมายผ่านสื่อสังคมออนไลน์

การนำเสนอข้อมูลหัตถกรรมกลุ่มเป้าหมายผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ที่ได้จากงานวิจัย ซึ่งคณะวิจัยได้ดำเนินการถ่ายทอดผลงานด้วยสื่อวีดิทัศน์ในเว็บไซต์ www.youtube.com และ การเผยแพร่ผลงานผ่านเว็บไซต์ www.facebook.com ในรูปแบบแฟนเพจ โดยมีรายละเอียดการนำเสนอในรูปแบบสื่อ วีดิทัศน์ ในเว็บไซต์ www.youtube.com ดังตารางที่ 4-3 และภาพที่ 25

ตารางที่ 4-3 แสดงรายชื่อวีดิทัศน์และลิงค์ ใน www.youtube.com

ลำดับที่	ชื่อวีดิโอ	วีดิโอที่ Link
1	เครื่องปั้นดินเผา	https://www.youtube.com/watch?v=zSl1gC0qgAc
2	การพันลวดลายแครงไม้ไผ่	https://www.youtube.com/watch?v=6TUV_4UEBas
3	จักสานกระเป๋าทาสติก	https://www.youtube.com/watch?v=BK9KN3tT2as
4	ผ้าฝ้ายโนนยาง	https://www.youtube.com/watch?v=nLw1BAhG9c8
5	ห้องซัยมงคล	https://www.youtube.com/watch?v=UMpJfniHayo
6	หัตถกรรมจักสานกระติบข้าวไม้ไผ่	https://www.youtube.com/watch?v=l6l49aNHR2I
7	กระเป๋าลักเชือกกรม	https://www.youtube.com/watch?v=OWLU2VNZiTC
8	ทองเหลืองบ้านปะอาว	https://www.youtube.com/watch?v=TaXboSQ3wwQ
9	ผ้าไหมศรีสะเกษบ้านขนวน	https://www.youtube.com/watch?v=8Ba_OnFml28

ภาพที่ 25 แสดงตัวอย่างการเผยแพร่ผลงานผ่านสื่อวีดิโอในเว็บไซต์ www.youtube.com

4.2 ผลการจัดทำคู่มือการใช้งานระบบแค็ตตาล็อก และการฝึกอบรม

คณะวิจัยจัดทำคู่มือการใช้งานสำหรับวิธีการสร้างแผนเพจ และการสร้างแค็ตตาล็อกด้วยโปรแกรม แอควิค (Ecwid) และได้นำไปมอบให้กับกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ โดยมีรายละเอียดของคู่มือดังกล่าว ภาคผนวกที่ 1 นอกจากนี้ได้ทำการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยการลงพื้นที่เพื่อทำการส่งมอบแผนเพจ รับฟังข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงการระบบแค็ตตาล็อกให้สมบูรณ์มากขึ้น

4.3 ผลการรวบรวมประวัติข้อมูลกลุ่มเหตุการณ์ 10 ราย

1. กระเป๋าสานพลาสติก

ประวัติความเป็นมา

กลุ่มจักสานเส้นพลาสติกจัดตั้งกลุ่มขึ้นเมื่อวันที่ 7 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2547 ณ บ้านเลขที่ 180 หมู่ 7 บ้านคำเจริญ ตำบลชีเหล็ก อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000 โดยมี นางสาวทองใบ กสิภูมิ เป็นประธานกลุ่มทั้งหมดมีสมาชิก 25 คน โดย นางสาวทองใบ กสิภูมิ ได้เล็งเห็นถึงเรื่องอาชีพในชุมชน เพราะนางสาวทองใบ กสิภูมิ ไม่มีอาชีพประจำ และแม่ของตนเป็นคนชอบถัก เครื่องจักรสานต่างๆที่บ้าน ตนจึงได้ตัดสินใจ จัดตั้งกลุ่มขึ้นเพื่ออาชีพของตนเองและเพื่อนบ้านละแวกนั้น จึงทำให้ชาวบ้านชุมชนตำบลชีเหล็กเกิดรายได้ และเกิดผลิตภัณฑ์ประจำตำบลอีกด้วย ซึ่งทางกลุ่มสามารถทำได้ตามที่ลูกค้าสั่งและคิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆให้ลูกค้าได้เลือกอยู่เสมอ

สถานที่ตั้ง

บ้านเลขที่ 180 หมู่ 7 บ้านคำเจริญ ตำบลชีเหล็ก อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000

วัตถุประสงค์

- 1.สร้างรายได้ให้ครอบครัวด้วยงานฝีมือตัวเอง
- 2.เพื่ออนุรักษ์สินค้าที่เป็นภูมิปัญญาไทยในทางด้านหัตถกรรม
- 3.เพื่อสร้างอาชีพใหม่ให้แก่ชุมชน

กลุ่มเป้าหมาย

ลูกค้าหลัก : กลุ่มเจ้าของธุรกิจกระเป๋าสาน และลูกค้าที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป

ลูกค้ารอง : กลุ่มลูกค้าอายุ 20-30 ปี ทุกเพศทุกวัย

2. บุงห้วยเฟอร์นิเจอร์

ประวัติความเป็นมา

โดยเริ่มแรกคนในชุมชนมีเวลาว่างจากการทำไร่ทำนา จึงได้นำเอาไม้ไผ่ที่ปลูกตามท้องถื่นมาผลิตเป็นเฟอร์นิเจอร์เพื่อใช้ในครัวเรือน ได้นำเฟอร์นิเจอร์เพียงนอนไม้ไผ่ที่ผลิตไปทดลองขายตามบริเวณริมถนนใหญ่หน้าหมู่บ้าน ปรากฏว่าสินค้าสามารถขายได้ แต่ขายได้เพียงแค่วันละไม่กี่ตัวเท่านั้น หลังจากนั้นจึงได้คิดริเริ่มรวมกลุ่มกันโดยระดมทุนของสมาชิกร่วมกันผลิตสินค้าขายที่ถนนหน้าหมู่บ้าน (ถนนอุบล-ศรีสะเกษ) ปรากฏว่าสินค้าขายดีมาก และมีพ่อค้ามารับซื้อเพื่อนำไปขายต่อตามจังหวัดตามต่างจังหวัด และครอบครัวจึงลองหันมาประกอบกิจการดังกล่าว แล้วปรากฏว่าสามารถสร้างรายได้ให้กับครอบครัวเพิ่มมากขึ้นจากเดิม จากนั้นก็ได้ดำเนินกิจการมาเรื่อยๆ โดยปัจจุบันประกอบกิจการมาแล้วเป็นเวลา 6 ปี

สถานที่ตั้ง

ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 182/3 บ้านดอนชาติ ต.บึงหวาย อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190
วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ในชุมชนให้ดีขึ้น
2. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในหมู่บ้านรวบรวมกลุ่ม มีอาชีพเสริม เพิ่มรายได้
3. เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น และร่วมกันพัฒนาให้ยั่งยืนสืบไป

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย : ลูกค้าที่สนใจหรือต้องการเฟอร์นิเจอร์ที่ทำจากไม้ไผ่ ไปใช้ในครัวเรือน
หรือ ลูกค้าที่ต้องการนำสินค้าไปเพื่อขายหรือจำหน่ายต่อ

ลูกค้าหลัก : โคราช ชุมแพ สะตึก

ลูกค้ารอง : กลุ่มลูกค้าทั่วไป

3. เครื่องปั้นดินเผาห้วงวังนอง

ประวัติความเป็นมา

งานเครื่องปั้นดินเผาเป็นงานที่บรรพบุรุษ ได้ดำเนินมานาน จากอดีตจนถึงปัจจุบัน 60 กว่าปี โดยมีประวัติความเป็นมาของเครื่องปั้นดินเผาของชาวตำบลปทุมเริ่มต้นจากคุณสุวรรณ พงษ์พิระ(คุณพ่อของคุณบวร พงษ์พิระ) ได้ไปทำงานโรงงานดินเผาที่จังหวัดราชบุรี แล้วย้ายมาอยู่ที่ชุมชนตำบลปทุม เพราะอยู่ติดกับลำน้ำมูลมีดินเหนียวคุณภาพดี และมีป่าอุดมสมบูรณ์ สามารถใช้เป็นฟืนสำหรับเผาเตาได้เป็นอย่างดีปัจจุบันมีความมั่นคงทางภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถทำเป็นอาชีพเลี้ยงตัวเองพึ่งตนเองได้ และครอบครัว ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีเตาเผาที่เหลืออยู่ปัจจุบัน ประมาณ 50 เตาเป็นชุมชนที่เข้มแข็งด้วยพลังสามัคคี

สถานที่ตั้ง

ตำบลปทุม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000

วัตถุประสงค์

1. เสริมสร้างความเข้มแข็งและความสามัคคีแก่ชุมชน โดยปลูกจิตสำนึกของคนรุ่นต่อไปให้รักษาคุณค่าของเครื่องปั้นดินเผา
2. สร้างชื่อเสียงให้แก่ชุมชน จังหวัด และประเทศ โดยชุมชนมีรายได้จากการผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา
3. เพื่อสร้างรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่คนในชุมชน ครอบครัวเติบโต เลี้ยงตนเองได้

กลุ่มเป้าหมาย

ลูกค้าหลัก : ร้านค้าและพ่อค้าแม่ค้ารถเร่ทั่วประเทศ รับสินค้าไปขายต่อ

ลูกค้ารอง : นักท่องเที่ยว บุคคลทั่วไป

4. ผ้าไหม ทอมือ

ประวัติความเป็นมา

การทอผ้าไหมของบ้านลาดสมติ ได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ ในอดีตเป็นลักษณะการทอไว้ใช้เป็นเครื่องนุ่งห่มในครัวเรือน ในพิธีกรรม และพิธีทางศาสนา ส่วนใหญ่จะทอผ้าไหมหมี่ข้อ-หมี่ชั้น ชิ่นทิวหรือผ้าไหมลายมัดหมี่ดั้งเดิม เช่น ลายหมี่ตาหวาน ลายปักจ้วง ลายปักจับหวาน ลายสร้อยดอกหมาก ลายโคมห้า ลายโคมเจ็ด ลายโคมเก้า ลายปลาชิว ลายขาเป๋ย มัดหมี่เอื้อ (ลักษณะ

คล้ายๆ) ซึ่งถือว่าเป็นลายดั้งเดิมของท้องถิ่น ระยะต่อมาการทอผ้าไหมจะเป็นลักษณะรับจ้างทอ โดยจะมีกลุ่มหรือมีผู้มาจ้างทอจากต่างอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานีมาจ้างทอ เพื่อไปจำหน่ายซึ่งในการทอผ้าจะต่างคนต่างทอ ไม่มีการรวมกลุ่ม เมื่อปี พ.ศ. 2537 ได้มีการจัดตั้งกลุ่มขึ้นโดยได้รับคำแนะนำจาก เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนอำเภอตระการ เปรชานกลุ่มคนแรกคือ นางฐิ พันธแก้ว คนปัจจุบันคือนางสำราญ เจริญท้าว คณะกรรมการบริหารกลุ่มแรกมีจำนวน 7 คน สมาชิกก่อตั้งจำนวน 45 คน การดำเนินงานในรูปของกลุ่ม การทอผ้าไหมบ้านลาดสมติ เป็นไปด้วยความราบรื่นเพราะในกลุ่มมีความสามัคคี มีความเป็นพี่น้องของสมาชิกในกลุ่ม ตลอดจนได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ฝีมือ ทักษะ ความชำนาญ ในการทอผ้าไหมของสมาชิกได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นดั้งเดิมมาปรับปรุงประยุกต์ และพัฒนาเทคนิคและอุปกรณ์ใหม่ๆ ทำให้ผ้าทอมีคุณภาพดี สดสวยสีสันสะดุดตา เป็นที่ต้องการของท้องตลาดทำให้ผ้าไหมบ้านลาดสมติ ได้รับความนิยม ส่งผลให้การดำเนินงานของกลุ่มทอผ้าไหมมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

เมื่อปี พ.ศ. 2543 จังหวัดอุบลราชธานี ได้จัดทำโครงการสืบสานผ้าไหมไทยสายใยเมืองอุบลขึ้น และเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2543 จังหวัดอุบลราชธานี ได้ประสานให้กลุ่มทอผ้าไหมบ้านลาดสมติทอผ้าไหมกาบบัว เพื่อเป็นตัวอย่างของจังหวัดโดยมี นางทองมี สุยะลาและนางอัมรา กุก่อง เป็นผู้ดำเนินการทอผ้าไหมกาบบัว ขึ้นแรกที่ทอให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีและคณะกรรมการพิจารณาความยาวจำนวน 10 เมตร ซึ่งถือได้ว่ากลุ่มทอผ้าไหมบ้านลาดสมติ เป็นกลุ่มนำร่องของการทอผ้าไหมกาบบัวของจังหวัดอุบลราชธานี และระยะต่อมาผ้าไหมกาบบัว ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ทำให้กลุ่มมีรายได้เพิ่มขึ้น และนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีการจัดการกรรมสิทธิ์สินค้าอย่างต่อเนื่องทำให้ไหมกาบบัว ผลผ้าไหมประเภทต่างๆของกลุ่มเป็นที่รู้จักกันทั่ว ส่งผลให้สมาชิกกลุ่มมีรายได้เพิ่มขึ้น

สถานที่ตั้ง

121 หมู่ 3 บ้านลาดสมติ ตำบลกุศกร อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี 34130

วัตถุประสงค์

- 1.เพื่อรักษาและสืบทอด ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีมานาน
- 2.เพื่อส่งต่อการทอผ้าไหมโดยให้กหรือลูกในการทอแก่ลูกหลานในชุมชน
- 3.เพื่อสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชน
- 4.เพื่อสร้างอาชีพให้คนในท้องถิ่นให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
- 5.เพื่อโปรโมทสินค้าผ้าไหมให้คนในชุมชน

กลุ่มเป้าหมาย

ลูกค้าหลัก : หน่วยงานทั่วไปในจังหวัดอุบลราชธานี หน่วยงาน อบต. วิทยทำงาน วิทยาลัยคน หน่วยงานภาคเอกชน

ลูกค้ารอง : บุคคลทั่วไป อาจจะซื้อสินค้าในบางโอกาส หรือช่วงเทศกาล

5.กระเปาะทอเสือก

ประวัติความเป็นมา

การทอเสือก ของกระเปาะเสือก กลุ่มทอเสือกบ้าน โนนโพธิ์ใต้ อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี มีมานานแล้ว ส่วนใหญ่ทอเสือกเพื่อใช้สอยในครัวเรือนสำหรับการแลกเปลี่ยนกับสิ่งของเครื่องใช้ภายในหมู่บ้านและใกล้เคียงเป็นของฝากให้แก่ญาติพี่น้อง โดยได้รับการสืบทอดจากบรรพบุรุษ ซึ่งเล่าขานกันว่าหลังจากเสร็จสิ้นจากการทำนา แล้วพากันไปรับจ้าง เมื่อกลับบ้านจึงได้ซื้อเสื่อ ที่ทอด้วย

พลาสติกกลับมาใช้ที่บ้าน แต่ปรากฏว่าใช้ไม่คงทนและไม่ย่อยสลาย จึงได้เกิดความคิดทอเสื่อใช้เอง โดยใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นได้แก่ ต้นกก ต้นไหล ต้นผือ ที่เกิดตามห้วย หนอง มาทอซึ่งแรกๆก็ทอเป็นผืนใหญ่ธรรมดา ต่อมามีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ทำเป็นเสื่อพับ ซึ่งมีความสวยงามคงทนสะดวกในการเก็บรักษาพกพาไปใช้งาน และได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มให้มีความหลากหลาย โดยทำเป็นกระเป๋าถือ กล่องทิชชู หมวก ทำให้เกิดรายได้เข้ามาสู่ชุมชน

สถานที่ตั้ง

บ้าน โนนโพธิ์ใต้ อำเภอ เดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี

วัตถุประสงค์

- 1.เพื่อให้ทราบความเป็นมาของการทอเสื่อ
- 2.เพื่อให้รู้จักขั้นตอนวิธีการทอเสื่อ
- 3.เพื่อเป็นการสืบทอด และดำรงรักษาภูมิปัญญาการทอเสื่อให้คงอยู่กับสังคมท้องถิ่นต่อไป
- 4.เพื่อเป็นการเผยแพร่ภูมิปัญญาการทอเสื่อให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย

กลุ่มเป้าหมาย

ลูกค้าหลัก : กลุ่มลูกค้าที่สนใจและมีความชอบสินค้าประเภท กระเป๋า

ลูกค้ารอง : กลุ่มลูกค้าทั่วไป

6. เครื่องทองเหลืองบ้านปะอาว

ประวัติความเป็นมา

หมู่บ้าน “ปะอาว” ต.หนองขาน จ.อุบลราชธานี เป็นหมู่บ้านที่มีอาชีพอันเป็นเอกลักษณ์ประจำหมู่บ้านซึ่งได้รับสืบทอดมาจากบรรพบุรุษคือ “การทำเครื่องทองเหลือง” ซึ่งมีกรรมวิธีการผลิตแบบโบราณดั้งเดิมมากกว่า 200 ปีเศษ โดยจากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ที่นี่ เล่าว่า วิชาการทำงานด้านช่างหล่อโลหะนั้นมีขึ้นก่อนที่จะมีการตั้งหมู่บ้านปะอาว สันนิษฐานว่าอาจจะได้รับการถ่ายทอดมาจากชุมชนหนองบัวลุ่มภู ซึ่งมีอาณาบริเวณใกล้เคียงกับชุมชนบ้านเชียง หรืออาจจะมาจากชุมชนลาวที่อพยพเข้ามาจากฝั่งโขงคือเวียงจันทน์อย่างไรก็ตามถ้าหันกลับมาดูหลักฐานที่บ้านเชียงน่าจะเป็นศูนย์กลางของการเผยแพร่วัฒนธรรมการทำหัตถกรรมหล่อทองเหลืองโดยวิธีขึ้นผึ้งหายในภูมิภาคนี้ สำหรับผลิตภัณฑ์ทองเหลืองและสำริดที่ชุมชนบ้านปะอาวนั้น ปัจจุบันอยู่ในความดูแลของ “กลุ่มทองเหลืองหัตถกรรมหล่อทองเหลืองบ้านปะอาว” ที่ผลิตโดยกรรมวิธีแบบโบราณที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ เรียกกรรมวิธีนี้ว่า วิธีการหล่อแบบขึ้นผึ้งหาย วิธีดังกล่าวเป็นวิธีเดียวกับที่ใช้ในการหล่อสำริดในยุคบ้านเชียง อุดรธานี ละที่ชุมชนบ้านก้านเหลือง จ.อุบลราชธานี และพื้นที่อื่นๆอีกมากมายในบริเวณพื้นที่ราบสูงของภาคอีสานตัวผลิตภัณฑ์บางชิ้นเหมือนกันกับที่ทำขึ้นที่บ้านปะอาว เช่น ลูกกระพรวน สำริด เป็นต้น ซึ่งถือว่าได้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ล้ำค่าซึ่งมีเฉพาะชุมชนบ้านปะอาวนั้นที่ยังสืบสานงานสำริด โดยวิธีโบราณนี้ไว้อยู่ในปัจจุบัน สำหรับกรรมวิธีทำหัตถกรรมหล่อทองเหลืองโดยวิธีการหล่อแบบขึ้นผึ้งหายของชุมชนบ้านปะอาวเริ่มจากการเตรียมดินโดยนำดินโนนมาตำเสร็จแล้วผสมน้ำและปั้นเป็นหุ่นให้มีรูปร่างลักษณะตามที่ต้องการ จากนั้นใช้ไม้มอนเสียบกลางหุ่นเพื่อให้สามารถจับยึดกลึงได้แล้วนำไปตากให้แห้งจากนั้นนำหุ่นหรือพิมพ์ที่แห้งแล้วไปประกอบใส่โองเส้นเพื่อทำการกลึงให้เรียบและได้ขนาดตามที่ต้องการ แล้วจึงนำมาพันขึ้นผึ้งโดยวิธีการใช้ขี้ผึ้งที่ทำเป็นเส้นมาพันรอบหุ่นขึ้นผึ้งที่ผ่านการกลึงหรือเสียน อันขึ้นผึ้งเล็กน้อยแล้วบีบให้ขี้ผึ้งเรียบแนบติดเป็นแผ่นเดียวกัน และมีความหนาสม่ำเสมอจนตลอดแล้วนำไปกลึงให้ผิวเรียบเป็นทรงสวยงามความหนาปกติ

ประมาณ 5 มม.ขั้นตอนต่อไปนำมาพิมพ์ลาย และติดซีฟี่ที่ขอบเพื่อเป็นทางให้น้ำโลหะไหลไปได้สะดวกทั่วถึงกันตลอดชิ้นงาน จากนั้นถึงขั้นตอนโอบเพชร หมายถึงขั้นตอนการใช้ดินผสมมูลวัวที่ละเอียดมาหุ้มหุ่นหลังจากที่ทำลวดลายเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ต้องทำสายขนวนโผล่ยื่นออกมาแล้วโอบเป่าโดยการใช้ดินเหนียวผสมแคลโบหรือหุ้มเข้าอีกครั้งหนึ่งให้สามารถตั้งวางบนดินเพื่อการเทหล่อได้ จากนั้นก็สุมเข้าหรืออุ่นเข้าโดยการวางเข้าในเตาเผาเพื่อให้ซีฟี่ละลายออกเกิดเป็นโพรงว่าง เพื่อนำโลหะเหลวเข้าไปแทนที่ว่างและต้องเทหล่อในขณะที่เข้ามีอุณหภูมิสูงไม่เช่นนั้นจะทำให้โลหะไหลไม่เต็มแบบ เมื่อโลหะไหลไม่เต็มแบบเพื่อโลหะแข็งตัวดีแล้ว ทำการทุบเข้าดินให้แตกเพื่อนำเอางานหล่อที่ได้ออกมาทำความสะอาด ก่อนจะนำมากลึงแต่งผิวให้สวยงาม ซึ่งเรียกว่า มอนใหญ่และนำไปขัดเงาด้วยน้ำยาขัดเงาสวยงามก่อนนำไปใช้หรือจำหน่ายต่อไป

สถานที่ตั้ง

หมู่ 5 บ้านปะอว ตำบลปะอว อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000

วัตถุประสงค์

- 1.ศึกษาแนวทางการพัฒนาและการออกแบบผลิตภัณฑ์ทองเหลือง บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านปะอว
- 2.ออกแบบผลิตภัณฑ์ทองเหลืองโดยต่อยอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 3.ให้เยาวชน เกิดความเข้าใจในงานศิลปหัตถกรรมหล่อทองเหลืองวิถีโบราณก่อให้เกิดการซึมซับ
- 4.เกิดความรักและภาคภูมิใจต่อมรดกทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่านำไปสู่การช่วยสืบสานอนุรักษ์ให้คงอยู่กับชุมชนนี้และประเทศชาติสืบไป

กลุ่มเป้าหมาย

- ลูกค้าหลัก : กลุ่มลูกค้าชาวต่างชาติ
ลูกค้ารอง : กลุ่มวัยทำงาน กลุ่มคนสูงอายุ

7. ฮ่องเงินล้าน บ้านทรายมูล

ประวัติความเป็นมา

สมัยก่อนบ้านบริเวณชาวบ้านลุ่มแม่น้ำมูล เมื่อว่างเว้นจากการทำนาหรือหลังฤดูการเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จสิ้นมักจะหันมาทำค้าขายกัน โดยนิยมเร่ขายฮ่อง ใบลาน หนังสือสวดมนต์ กระจก และอื่นๆ ที่เกี่ยวกับพิธีใน พุทธศาสนา ไปขายตามสถานที่ต่างๆ ในสมัยนั้นจะเข้าไปรับฮ่องมาจาก เครื่องสังฆภัณฑ์ อยู่ที่ เมืองวารินชำราบและฝั่งเมืองอุบลราชธานี

ต่อมาได้เกิดปัญหาการโก่งราคาขึ้น ทำให้ชาวบ้านรับซื้อฮ่องมาขายต่อจากนั้นก็ได้จ้างช่างจัดทำฮ่องจากที่อื่นมาทำงานที่หมู่บ้านคิดค่าจ้างวันละ 200 บาท ขณะเดียวกันชาวบ้านก็ช่วยกันจำวิธีการทำฮ่องและได้ทดลองการทำเองดูบ้าง จนในปี 2524 สามารถพัฒนาฝีมือการผลิตฮ่องจนประสบความสำเร็จ จนนำออกมาขายในหมู่บ้าน และหมู่บ้านใกล้เคียง ซึ่งในตอนนั้น นิยมนำแผ่นทองเหลืองมาตี แต่ในปัจจุบันชาวบ้านได้นำเหล็กมาทำฮ่องด้วยเพื่อตอบรับตลาดที่ชอบของราคาถูก แต่เหล็กจะมีอายุการใช้งานน้อยกว่าทองเหลือง

ตามประวัติที่ได้ฟังเล่าต่อกันมาและสอบถามผู้อาวุโสของหมู่บ้านพบว่าบ้านทรายมูลได้มีการค้าขายซื้อง เมื่อประมาณ พุทธศักราช 2524 ขณะนั้นมีพ่อใหญ่หุ่ย แก้วศรี เป็นผู้ใหญ่บ้าน และเริ่มมีการทำ และผลิตเองในสมัยที่พ่อใหญ่เลียง ดาราคำ เป็นผู้ใหญ่บ้านตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาบ้านทรายมูลก็ได้มีการค้าขายและทำซื้องซึ่งในปัจจุบันนี้ลูกหลานในบ้านทรายมูลส่วนใหญ่ก็จะประกอบอาชีพการทำซื้องค้าขายซื้อง ซึ่งมักจะเป็นตระกูลด้วยช่วยเหลือพึ่งพากัน เช่น ครอบครัว ก เป็นช่างเชื่อมก็จะส่งให้ ครอบครัว ข ที่เป็นช่างตีทำต่อ แล้วส่งไปให้ครอบครัว ค ที่เป็นช่างทาสีและวาดลวดลายทำแล้วก็มีคนในชุมชนรับไปตั้งร้านตลอดเส้นทาง(พิบูล-โขงเจียม)บางส่วนก็นำไปขายที่ต่างจังหวัดโดยการบรรทุกใส่รถกระบะ

สถานที่ตั้ง

ประมาณ 50 กิโลเมตร จากตัวเมืองอุบลราชธานี ตามเส้นทางอุบลราชธานี - โขงเจียม และห่างจากตัวอำเภอพิบูลมังสาหาร ราว 9 กิโลเมตรตามทางหลวงหมายเลข 2222 (พิบูล - โขงเจียม) ชาวบ้านในหมู่บ้านมีฝีมือในการทำซื้องโดยตลอดสองข้างทางจะเต็มไปด้วยแหล่งจำหน่ายซื้องให้เห็นเป็นระยะหากจะซื้องซื้องเป็นของฝากของที่ระลึก มีหลากหลายขนาดให้เลือกซื้อง ราคาเริ่มต้นที่ 200-25,000 บาท

วัตถุประสงค์

- 1.เพื่อศึกษาภูมิปัญญาการทำซื้อง ปัจจัยที่เป็นไปได้ในการพัฒนาภูมิปัญญาการทำซื้อง
- 2.เพื่อให้เป็นหลักประกันรายได้และความมั่นคงในครัวเรือนจากการทำซื้อง และแนวทางการพัฒนาภูมิปัญญาการทำซื้อง
- 3.เพื่อให้เป็นหลักประกันรายได้และความมั่นคงในครัวเรือน จากการทำซื้อง ของประชาชนในพื้นที่บ้านทรายมูล ต.ทรายมูล อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี
- 4.เพื่อใช้ในการสังเกต บันทึกผลการสังเกตและแบบสัมภาษณ์ เพื่อเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์จากช่างซื้อง

กลุ่มเป้าหมาย

ลูกค้าหลัก : พระภิกษุสงฆ์ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

ลูกค้ารอง : บุคคลทั่วไปที่สนใจจะทำซื้อง

8. อูมาพร หมอนขิด

ประวัติความเป็นมา

“หมอนขิด” มาจากผ้าที่นำมาใช้ที่เรียกว่า ผ้าขิด เป็นผ้าทอพื้นเมืองของภาคอีสาน ที่มีความผูกพันและเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมกับชาวอีสานมาแต่โบราณ และผ้าขิดเป็นต้นกำเนิดของหมอนสามเหลี่ยม (หมอนขวาน) หรือ หมอนขิด เพราะเป็นหมอนที่ทำมาจากผ้าขิด เป็นเอกลักษณ์ที่ปูย่าตายาย สอนลูกหลานทำหมอน เป็นหัตถกรรมของชาวอีสานที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคุณค่าด้านประโยชน์ใช้สอย ได้รับความนิยมทั่วไป มีการนำผ้าขิดมาใช้งานหลายรูปแบบ ทั้งที่ใช้เองในชีวิตประจำวันและเป็นเครื่องนุ่งห่ม ของฝาก สิ่งของประดับ ใช้ในครัวเรือน หรืองานบุญพิธีต่างๆ เช่นงานบวช งานแต่ง จนผ้าขิดกลายเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่ทุกคนให้การยอมรับและ ภาคภูมิใจ ต่อมา ได้มีการคิดค้นรูปแบบ ลวดลายใหม่ ๆ หลากหลายแบบมากขึ้น เช่น ผลิตภัณฑ์หมอนขิด หมอนขวาน เบาะรองนั่ง หมอนหนุน ซึ่งมีรูปแบบหลากหลาย และสีสันสดใสสวยงาม มีความสวยงาม แข็งแรง ทนทาน หนุนนอนสบาย และลวดลาย

งดงาม มีให้เลือกมากมาย ปัจจุบันผลิตกันมากที่บ้านศรีฐาน อำเภอป่าติ้ว จังหวัดยโสธร ยังคงที่รักษา ภูมิปัญญาดั้งเดิมในการสืบทอดการทำหมอนซิดให้ยังคงอยู่กับ ชุมชน และสร้างอาชีพให้กับชุมชนศรี ฐานกว่า 1,000 ครัวเรือนให้มีรายได้เลี้ยงครอบครัวได้เป็นอย่างดี จากคำบอกเล่าของปราชญ์ชาวบ้าน ว่า เมื่อประมาณ พ.ศ. 2504 ได้คณะชาวบ้านศรีฐานร่วมกันทำบุญที่วัดศรีธรรมมาราม อำนาจเมือง จังหวัดยโสธร ได้เห็นหมอนสามเหลี่ยมที่วัดซึ่งใช้สำหรับฟิงดูสวยงามและได้มีการนำรูปแบบมาพัฒนา ด้านรูปทรงให้มีความประณีต สวยงามโดดเด่น เป็นลักษณะของชุมชน หมอนสามเหลี่ยมหรือเรียกอีก อย่างหนึ่งว่า หมอนขวาน ยังเป็นสัญลักษณ์ศิลปหัตถกรรมไทย พ.ศ. (2531-2532) และเป็นส่วนหนึ่ง ในคำขวัญของจังหวัดยโสธร เมืองบั้งไฟโก้ แตงโมหวานหมอนขวานผ้าซิด แห่ล่งผลิตข้าวหอมมะลิ

ผลผลิตหมอนซิดจากบ้านศรีฐาน ดำเนินการภายใต้การรวมกลุ่มสตรีพัฒนาหมู่ 8 ซึ่งมีสมาชิก 30 คน ทั้งกระจายงานให้คนในพื้นที่และใกล้เคียงรับงานไปทำเพื่อสร้างรายได้เสริม จากภาค เกษตรกรรม สร้างยอดขายเฉลี่ยเดือนละ 150,000 บาทต่อเดือน โดยมีผลิตภัณฑ์หลากหลาย อาทิ เบาะรองนั่ง หมอนสามเหลี่ยมติดที่นั่ง 1-3 พับ หมอนกระดูก ที่นอนระนาด ที่นอนพับ ปลอกหมอน รวมทั้งพวงกุญแจ สนนราคาจำหน่ายจึงมีตั้งแต่ 5 บาทถึงหลักพันสำหรับงานจากผ้าทอมือ นอกจากนั้นยังมีให้เลือกทั้งผ้าฝ้ายและผ้าไหมญี่ปุ่น ซึ่งมีลูกค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ อาทิ เยอรมนี คูเวต แคนาดา เป็นต้น คุณภาพ ผลิตภัณฑ์เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เธอเชื่อมั่นว่าเป็นแรง ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นลูกค้า ก่อนที่จะผลิตสินค้าตัวใหม่ออกมาจะลองใช้ก่อน ไม่เช่นนั้นจะ ไม่มีจุดขายที่จะไปนำเสนอลูกค้า อันไหนที่ไม่เข้าท่าเราจะไม่ทำออกตลาด แม้จะสวยแค่ไหนก็ไม่ทำ เพราะเหมือนเป็นการโกหกลูกค้า เวลานอนต้องสบาย ภูมิปัญญาของชุมชนไม่ได้จำกัดอยู่กับการแปรรู ปผ้าพื้นถิ่นให้ถูกตาต้องใจคนต่างแดน จนกระทั่งหมอนผ้าซิดที่เคยผลิตไว้ใช้สอยในอดีต กลายเป็น สินค้าสร้างรายได้สู่ชุมชนในปัจจุบันเท่านั้น แต่ต่อยอดสู่การพัฒนากระบวนการความคิดและองค์ความรู้ เพื่อสร้างสรรค์เครื่องใช้ ไม่สอยทางงานช่างที่เหมาะสมกับชุมชนเช่นปัจจุบันด้วยตนเอง ทำให้มีเครื่อง ยัดนุ่นใช้แทนแรงงานมือ นอกจากให้ได้ชิ้นงานที่มีคุณภาพมาตรฐานแล้ว ยังเสริมสร้างสุขอนามัยที่ดี ต่อผู้ผลิตไม่ต้องทนต่อโรคภูมิแพ้

และสร้างรายได้เสริมให้อีกทาง สมกับที่เป็นครอบครัวปราชญ์ชาวบ้านโดยแท้ที่ได้รับการยกย่องให้ เป็นหนึ่งใน บุคคลเกียรติยศระดับชุมชน

หมอนซิดของชาวศรีฐานเดิม เป็นหมอนหนุนและหมอนสามเหลี่ยมธรรมดา ได้มีการพัฒนาให้มีความหลากหลายอย่างต่อเนื่อง เป็นเอกลักษณ์เฉพาะและมีความสวยงามเกือบทุกหลังคาเรือน จำหน่ายแพร่หลายทั่วไปทั้งในและต่างประเทศ ทั้งในเชิงประโยชน์ใช้สอย และสีสันลวดลาย ปัจจุบัน ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้กลายเป็นเบาะรองนั่ง หมอนสามเหลี่ยมที่นั่ง 1-3 พับ หมอนกระดูก ที่นอน ระนาด ที่นอนพับ ปลอกหมอน ปลอกเบาะที่นั่ง ฯลฯ เพื่อตอบสนองแนวคิดด้านที่นอนสุขภาพ จน เป็นที่นิยมในสถานที่ท่องเที่ยวทั้งโรงแรม รีสอร์ท และสปา นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปชมและซื้อ หมอนซิดไว้เป็นที่ระลึก ซึ่งขณะนี้ได้รับความนิยมอย่างมาก ส่งเป็นสินค้าออกไปขายต่างประเทศ นับเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนที่นำรายได้เป็นอันดับสองรองจาก การทำนา

สถานที่ตั้ง

สถานที่ผลิต

ที่อยู่ เลขที่ 206/1 หมู่ที่ 1 ซอย - ถนน -

ตำบลศรีฐาน อำเภอป่าติ้ว จังหวัดยโสธร 35150

เบอร์โทรศัพท์ 0837456639 เบอร์โทรสาร –
 สถานที่จำหน่าย
 ที่อยู่ เลขที่ 206/1 หมู่ที่ 1 ซอย - ถนน –
 ตำบลศรีฐาน อำเภอป่าติ้ว จังหวัดยโสธร 35150

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นวิสาหกิจชุมชนตัวอย่างในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการ เป็นสินค้า OTOP ประจำหมู่บ้าน
2. เพื่อประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มสมาชิกและชุมชน หันมาใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อเสริมสร้างรายได้ในชุมชน
3. เผยแพร่ความรู้และความเข้าใจในภูมิปัญญาชาวบ้าน ถ่ายทอดนวัตกรรมการที่มีอยู่แก่ชุมชนอื่นๆ

กลุ่มเป้าหมาย

ลูกค้าหลัก คือ อุตสาหกรรมโรงแรม สปา
 เนื่องจากในปัจจุบันกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ทั้งโรงแรมและสปา ให้ความสำคัญของการนำเสนอความเป็นไทยในการให้บริการ จึงได้ตกแต่งธุรกิจให้มีความเป็นหมอนขิดจึงเป็นสินค้าที่ได้รับความนิยมอย่างมากสำหรับอุตสาหกรรมเหล่านั้น
 ลูกค้ารอง คือ นักท่องเที่ยว และบุคคลทั่วไป
 บ้านศรีฐานมีชื่อเสียงในเรื่องการทำหมอนขิด และเป็นสินค้าโอท็อป จึงทำให้นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างชาติเข้ามาสนใจสินค้าและซื้อกลับไปเป็นของฝากหรือที่ระลึก

9. หัตถกรรมจักสาน

ประวัติความเป็นมา

หัตถกรรมจักสานเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนที่สำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตที่สืบทอดมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน หัตถกรรมจักสานเป็นตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นภูมิปัญญาอันเฉลียวฉลาดของคนในท้องถิ่นที่ใช้ภูมิปัญญาสามารถนำสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนมาประยุกต์ทำเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งมีประโยชน์ในการดำรงชีวิต

จะเห็นได้ว่าหัตถกรรมจักสานมีมานานแล้วและได้มีการพัฒนามาตลอดตั้งแต่แรกเริ่ม การทำกระติบข้าวแบบปักปากธรรมดาและพัฒนาเป็นกระติบข้าวแบบขอบเพื่อให้มีความแข็งแรงขึ้นและยังไม่มีสีสันทนและลวดลายต่อมาก็ได้มีการจัดกลุ่มสตรีจักสานจากเดิมรวมกันเป็น 2 หมู่บ้าน คือ หมู่ 7 กับหมู่ 8 ปัจจุบันได้มีการแยกกันตามกลุ่มบทบาทสตรีที่มีแต่ละหมู่บ้าน โดยแยกออกมาเป็นของหมู่ 8 ได้มีสินค้า OTOP เป็นของตัวเอง โดยมีชื่อโครงการว่ากลุ่มบทบาทสตรีไทยในปัจจุบัน ต่อมาได้มีโอกาสไปศึกษาดูงานกับศาสตราจารย์ ศักดิ์ชาย สิกขา คณะศิลปประยุกต์และออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยท่าน ศาสตราจารย์ ศักดิ์ชาย สิกขา ได้มีแนวคิดออกแบบให้ทำแจกันดอกไม้ และโคมไฟ และมีการพัฒนามาเป็น กระดาษผลไม้ กล้องข้าวผอบ และมีการย้อมสีเพื่อให้มีลวดลายที่สวยงามอย่างเห็นในปัจจุบัน

สถานที่ตั้ง

บ้านเลขที่ 34 บ้านดอนกลอง ตำบลหนองเรือ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร 35000
 วัตถุประสงค์

- 1.สร้างรายได้ให้ครอบครัวด้วยงานฝีมือตัวเอง
- 2.เพื่ออนุรักษ์สินค้าที่เป็นภูมิปัญญาไทยในทางด้านการหัตถกรรม
- 3.เพื่อสร้างอาชีพใหม่ให้แก่ชุมชน

กลุ่มเป้าหมาย

ลูกค้าหลัก คือ ร้านขายของชำ ร้านOTOP สหกรณ์ชุมชน สินค้าพื้นบ้าน และยังสามารถส่งออกต่างประเทศ ได้อีก

ลูกค้ารอง คือ ร้านกับข้าว ร้านอาหารอีสาน แพร่ริมน้ำ ที่ต้องการ สินค้าจำพวก กระติบข้าวเหนียว เครื่องจักสานหัตถกรรม พื้นบ้าน ต่างๆ หรือผู้บริโภคทั่วไป ชาวบ้านในชุมชนที่สนับสนุนสินค้า กันเอง ผู้ที่สนใจใน งานจักสานจากไม้ไผ่

10.ผ้าฝ้ายทอมือ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโนนยาง ยโสธร

ประวัติความเป็นมา

ผ้าฝ้ายทอมือ เป็นผ้าทอที่ผลิตจากฝ้ายพันธุ์พื้นเมือง ซึ่งมีอยู่ 2 พันธุ์ คือฝ้ายสีขาวและ ฝ้ายสีตุ่นหรือสีเนื้อ เป็นฝ้ายที่มีคุณลักษณะพิเศษคือมีเส้นใยที่นุ่มและเหนียว โดยเฉพาะฝ้ายสีตุ่นนั้นมีสีธรรมชาติที่งดงาม ผ้าฝ้ายทอมือนอกจากใช้สืตามธรรมชาติแล้ว ยังนิยมย้อมสีเส้นใยด้วยสีธรรมชาติตามวิธีการย้อมแบบโบราณ โดยใช้สีที่ได้จากต้นไม้และสมุนไพรต่างๆ ทำให้ได้ผ้าที่มีสีประสานกลมกลืนกันอย่างนุ่มนวล ไม่ฉูดฉาดเหมือนผ้าที่ย้อมด้วยสียูทียาศาสตร์ในปัจจุบันคนไทยให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาชาวบ้านมากขึ้น หันมาบริโภคสินค้าไทย นิยมแต่งกายด้วยผ้าไทย ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้าทอมือในโครงการส่งเสริมอาชีพงานศิลปวัฒนธรรมด้านต่างๆ โดยเฉพาะผ้าทอมือของไทยมีเทคนิคการทอหลากหลายที่มีความสวยงาม เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นต่างๆ มีเสน่ห์ในตัวเอง เป็นการสร้างสรรค์ให้กับงานฝีมือของไทย เลือกซื้อหาได้ง่ายไม่น้อยไปกว่าผ้าทอในระบบอุตสาหกรรมสถานที่ตั้ง

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโนนยาง 52 หมู่ 17 บ้านโนนยาง ตำบลกำเม็ด อำเภอกุดชุมหึง จังหวัดยโสธร 35140

ติดต่อสอบถามข้อมูลโทรศัพท์ 0823736010 , 087-4537901 , 084-5978801

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรักษาและสืบทอด ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีมานาน
2. เพื่อส่งเสริมการทอผ้าฝ้ายโดยให้ก่หรือหูกในการทอแก่ลูกหลานในชุมชน
3. เพื่อสร้างความผูกพันระหว่างคนในชุมชน
4. เพื่อสร้างอาชีพให้คนในท้องถิ่นให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

กลุ่มเป้าหมาย

ลูกค้าหลัก : กลุ่มลูกค้าที่ทำธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหาร และผู้ที่นิยมผ้าฝ้ายในกลุ่มอายุ 35 ปี

ลูกค้ารอง : บุคคลทั่วไป อาจจะซื้อสินค้าในบางโอกาส หรือในช่วงเทศกาล